

Đức Chúa Trời Đã Bày Tỏ Trong Sách Khải Huyền

Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Phi-e-rơ 1:19-21; 2 Ti-mô-thê 3:16, 17; Phục truyền 6:4; Ma-thi-ơ 28:19; Hê-bơ-rơ 11:6; Xuất Ê-díp-tô Ký 3:1-14.

Câu Gốc: “Đời xưa, Đức Chúa Trời đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này, Ngài phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Con mà Ngài đã lập lên kế tự muôn vật, lại bởi Con mà Ngài đã dựng nên thế gian” (Hê-bơ-rơ 1:1, 2).

Tư Tưởng Quan Trọng: Điều quan trọng là hiểu được sự soi dẫn trong Kinh Thánh. Nhưng điều quan trọng hơn là biết rằng chính Đức Chúa Trời ban các sứ điệp của Ngài cho chúng ta qua sự soi dẫn đó.

Các tầng trời rao truyền sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bầu trời giải tỏ công việc tay Ngài làm” (Thi thiên 19:1). Điều đó rất đúng. Nhưng câu này không nói rằng Đức Chúa Trời của chúng ta yêu chúng ta, chết cho chúng ta, và đang bận rộn cứu chúng ta khỏi những hậu quả về sự lựa chọn tội lỗi của chúng ta.

Chúng ta có thể học về Đức Chúa Trời từ những sách khác. Nhưng quyển sách quan trọng phải là Kinh Thánh. Có những lẽ thật vĩ đại về bản chất của Đức Chúa Trời và công việc Ngài làm trong thế giới này mà chúng ta không biết chi cả nếu Đức Chúa Trời không nói cho chúng ta biết. Có thể người ta cảm thấy trận chiến đang xảy ra giữa thiện và ác. Nhưng làm thế nào họ biết về cuộc thiện ác đấu tranh vĩ đại nếu họ không học điều đó từ Kinh Thánh?

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về hai điều. Trước hết, chúng ta sẽ học Kinh Thánh nói gì về chính mình và Kinh Thánh được Đức Chúa Trời soi dẫn thế nào. Sau đó, chúng ta sẽ học Kinh Thánh dạy chúng ta gì về Đức Chúa Trời, Đấng soi dẫn Kinh Thánh.

Giáo Lý Của Kinh Thánh

Hãy đọc 2 Phi-e-rơ 1:19-21. Những câu này nói gì về các nhà viết Tân Ước nghĩ gì về Kinh Thánh?

Sứ đồ Phi-e-rơ hỗ trợ tư tưởng rằng các lời tiên tri của Cựu Ước không bắt đầu với trí óc con người. Ông lý luận rằng các tiên tri nói vì họ được “Đức Thánh Linh cảm động.” Câu “bởi Đức Thánh Linh cảm động” nghĩa là các lời viết của Kinh Thánh là do Đức Thánh Linh hướng dẫn. Nói tóm lại, các người viết Kinh Thánh được chính Chúa soi dẫn.

Hãy đọc 2 Ti-mô-thê 3:16, 17. Những câu này nói với chúng ta gì về Kinh Thánh và Kinh Thánh được dùng để làm gì?

Thật rõ ràng là Phao-lô muốn Ti-mô-thê hiểu một điều quan trọng: Kinh Thánh đến từ Đức Chúa Trời. Vì lý do đó mà Kinh Thánh rất đáng tin và có giá trị cho sự xây dựng người tín đồ. Phao-lô không có chút nghi ngờ gì về sự chân thật, uy quyền của Kinh Thánh và Kinh Thánh được sáng tạo thế nào. Xin cũng lưu ý, Phao-lô nói về “cả Kinh Thánh.” Phao-lô không chừa chỗ cho sự lựa chọn những phần nào chúng ta nghĩ là được soi dẫn hay không được soi dẫn. Có một vài điều trong Kinh Thánh (như luật lễ nghi) mà chúng ta không cần vâng giữ hay thực hành. Nhưng những điều đó thì rất khác với việc nói rằng một vài phần của Kinh Thánh được Đức Chúa Trời soi dẫn và những phần khác thì không, hay có các phần không “được soi dẫn” như những phần khác.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 4:4, 7, 10; Ma-thi-ơ 22:41-46; và Giăng 10:34, 35. Có lẽ thật quan trọng nào về Kinh Thánh và uy quyền của Kinh Thánh chúng ta có thể học được trong những câu này?

Dù tin gì đi nữa, chúng ta cần có một nền tảng để đặt niềm tin của mình. Đối với tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm, nền tảng đó là Kinh Thánh, đây là tiêu chuẩn hoàn hảo nhất của lẽ thật.

Bạn dùng bao nhiêu thì giờ để học Kinh Thánh? Bao nhiêu phần trong đời sống bạn làm theo những gì Kinh Thánh dạy? Hãy nghĩ lại trong 24 giờ vừa qua, bạn đã làm gì hay không làm gì trong thời gian đó để thấy uy quyền của Kinh Thánh?

Sự Soi Dẫn Là Gì?

“Không phải những chữ của Kinh Thánh được soi dẫn. Thay vào đó, chính người viết được soi dẫn. Sự soi dẫn không hành động trên các lời của người viết. Nhưng, sự soi dẫn hành động trên chính người viết. Được Đức Thánh Linh hướng dẫn, người viết được ban cho những tư tưởng từ Đức Chúa Trời. Nhưng các tiên tri viết xuống những tư tưởng này dùng lời riêng của mình. Trí óc và ý muốn của Đức Chúa Trời kết hợp với trí óc và ý muốn của con người. Bằng cách này, những lời viết ra của người đó là lời của Đức Chúa Trời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 21. Những lời này giúp chúng ta hiểu thế nào sự soi dẫn của Kinh Thánh?

Trong vấn đề soi dẫn, người ta thường quá lo lắng về các câu hơi khác nhau. Thí dụ, các lời miêu tả về Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá trong các sách Phúc Âm. Ma-thi-ơ 27:37 viết, “NGƯỜI NÀY LÀ GIÊ-SU, VUA DÂN GIU-ĐA.” Nhưng sách Mác 15:26 thì lại viết, “VUA DÂN GIU-ĐA.” Và sách Lu-ca viết, “NGƯỜI NÀY LÀ VUA DÂN GIU-ĐA.” Chúng ta hiểu những sự khác biệt này thế nào?

Như Kinh Thánh nói, “Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn” (2 Ti-mô-thê 3:16) và đáng tin. Nhưng chúng ta có những lời khác nhau về việc Đức Chúa Giê-su trên thập tự giá. Hiểu được hai điều này có thể cho chúng ta ý tưởng rõ ràng hơn về sự soi dẫn. Trường hợp này cho thấy sự soi dẫn cho phép dùng những chữ khác nhau để diễn tả một tư tưởng hay biến cố để giải nghĩa điều đó rõ ràng hơn. Khi các chữ dùng giải nghĩa một tư tưởng đầy đủ rồi, thì sự soi dẫn chấp nhận điều đó. Một mặt khác, khi cần sự giải nghĩa đặc biệt (Thí dụ: 1 Các Vua 6:1), thì sự soi dẫn nói thế nào, chúng ta nên chấp nhận như vậy.

So sánh Công vụ 1:18 và Ma-thi-ơ 27:5. Trong những cách nào các câu chuyện về sự chết của Giu-đa dường như không đồng ý với nhau?

Trong một thời gian lâu, các người chỉ trích Kinh Thánh tuyên bố các câu này nói lên những câu chuyện khác nhau về cái chết của Giu-đa. Nhưng sự nghiên cứu mới đây cho thấy chữ dịch là “nhào xuống” trong Công vụ 1:18 cũng có nghĩa là “sưng phù lên.” Vậy, có thể sau khi Giu-đa thất cố, người ta không tìm thấy xác cho tới khi thân thể ông bị sưng phù lên, bụng bị nứt và ruột đổ ra hết. Vậy điều này lúc đầu dường như có sự khác biệt thì bây giờ không thấy có sự khác biệt.

Nhưng hầu hết Kinh Thánh không gây ra rắc rối gì. Trong một vài chỗ dường như có nan đề, thì điều khôn ngoan là có tinh thần khiêm nhường. Đức tin của biết bao nhiêu người bị lung lay vì tập trung vào những câu “có nan đề.” Chúng ta không được kêu gọi để phán xét Kinh Thánh, nhưng để vâng theo những điều Kinh Thánh dạy.

Sự Mâu Nhiệm Về Đức Chúa Trời Ba Ngôi

Sự soi dẫn thì quan trọng. Nhưng hiểu sự soi dẫn hành động thế nào là cách duy nhất để đạt đến mục đích. Và mục đích đó là để biết Đức Chúa Trời. Thí dụ, một sự hiểu biết sâu xa về việc Kinh Thánh được viết thế nào, hay ngay cả về lẽ thật của Kinh Thánh, thì không có ý nghĩa gì nếu chúng ta không biết Đức Chúa Trời (Giăng 17:3).

Và có một điều Kinh Thánh dạy chúng ta rõ ràng về sự hiệp một của Chúa.

Hãy đọc Phục truyền 6:4 và Mác 12:29. Lẽ thật quan trọng nào được thấy trong những câu này?

Kinh Thánh bày tỏ tư tưởng Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất. Chỉ có một Đức Chúa Trời. Nhưng, bức tranh toàn diện chúng ta thấy từ Kinh Thánh cho thấy có “nhiều khía cạnh” hay “nhiều phần” của Đức Chúa Trời, mặc dù Ngài là Một.

Xin đọc Sáng thế Ký 1:26; 3:22; 11:7; Giăng 1:1-3, 18; 20:28; 2 Cô-rinh-tô 13:14; và Ma-thi-ơ 28:19. Những câu này cho thấy rõ ràng thế nào tư tưởng rằng Một Đức Chúa Trời có “nhiều khía cạnh” hay “nhiều phần”?

Cựu Ước cho thấy Đức Chúa Trời của chúng ta là Ba Đấng trong Một Đức Chúa Trời – hay Ba Đấng là một trong tư tưởng, cảm giác, và ý muốn. Thí dụ, chữ “chúng ta” (Sáng thế Ký 1:26) cho thấy nhiều hơn là một. Trong Tân Ước cũng có những câu về Đức Chúa Giê-su Christ và Đức Thánh Linh. Vì những thí dụ này, chúng ta bắt đầu ý thức rằng có nhiều bản chất về Đức Chúa Trời mà chúng ta không hiểu hoàn toàn và có lẽ sẽ không bao giờ hiểu được. Ba phần của Đức Chúa Trời là một sự mâu nhiệm mà chúng ta sẽ phải học để chấp nhận.

Các chi tiết Kinh Thánh nói về bản chất ba phần của Đức Chúa Trời không có nghĩa là chúng ta có thể phỏng đoán Ngài là ai. Nhưng những điều này được ban cho để chúng ta có thể hiểu đầy đủ hơn công việc cứu chuộc của Ngài cho chúng ta trong đề tài của cuộc thiện ác đấu tranh.

Ai mà không có nhiều câu hỏi mà chỉ có Đức Chúa Trời mới trả lời được? Làm thế nào chúng ta học để tin cậy Ngài cho tới khi được những lời giải đáp?

Bản Tính Của Đấng Tạo Hóa Trong Kinh Thánh

Kinh Thánh dạy chúng ta những lẽ thật về Đức Chúa Trời mà chúng ta không tìm thấy ở bất cứ nơi nào khác. Trong số những lẽ thật đó là Ngài là Đấng Tạo Hóa. Thật ra, đó là điều đầu tiên Kinh Thánh nói cho chúng ta biết về Đức Chúa Trời. Ngài tạo nên “trời đất” (Sáng thế Ký 1:1).

Một trong nhiều điều thú vị về câu này là Kinh Thánh chỉ nói cách gián dị là Đức Chúa Trời hiện diện mà không chứng minh hay bày tỏ điều đó. Kinh Thánh dùng nhiều thì giờ để dạy chúng ta về Đức Chúa Trời giống như gì. Kinh Thánh cũng cho thấy bản tính của Đức Chúa Trời qua việc làm của Ngài với loài người sa ngã. Nhưng Kinh Thánh không cố gắng để chứng minh rằng Ngài hiện hữu. Kinh Thánh chỉ bày tỏ Đức Chúa Trời là có thật trong Kinh Thánh.

Hãy đọc Hê-bơ-rơ 11:6 và Rô-ma 10:17. Những câu này nói gì về Đức Chúa Trời và Lời Ngài đã khiến chúng ta ý thức thế nào là Ngài đang sống?

Tin rằng Đức Chúa Trời có thật không thể chỉ đến từ lý trí hay tranh luận. Kinh Thánh dạy rằng một người tin là Đức Chúa Trời sống và có thật qua kinh nghiệm cá nhân với Ngài. Trong khi đó, Đức Thánh Linh ảnh hưởng người đó để tin với trí óc mình rằng Đức Chúa Trời có thật. Trong nhiều trường hợp, người ta có thể trước hết tin Đức Chúa Trời. Sau đó, họ bắt đầu xây dựng một nền tảng vững chắc trong tâm trí họ để tin vào một Đức Chúa Trời mà họ không thấy.

Hãy đọc Ma-la-chi 3:6; Gia-cơ 1:17; 1 Giăng 4:8, 16; và 2 Sử ký 6:18. Những câu này nói gì về nhiều khía cạnh của bản tính Đức Chúa Trời? Có những khía cạnh nào khác của bản tính Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Kinh Thánh?

Hãy nghĩ về các khía cạnh của bản tính Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Kinh Thánh. Có bao nhiêu những khía cạnh này bạn biết từ những nguồn khác? (Thí dụ, từ thiên nhiên hay từ kinh nghiệm bản thân.) Sự hiểu biết về Đức Chúa Trời dạy chúng ta Kinh Thánh có tầm quan trọng như thế nào?

Các Hành Động Của Đức Chúa Trời

Ngay cả khi đọc Kinh Thánh chút ít chúng ta cũng thấy Đức Chúa Trời làm việc siêng năng với loài người và với những gì xảy ra ở ngay trên trái đất. Ngài không ở xa vời như một số người Hy Lạp trong thời Kinh Thánh đã dạy, hay ngay cả một số tư tưởng gia Cơ Đốc đã miêu tả Ngài. Đức Chúa Trời rất khác với những gì Ngài đã tạo nên. Nhưng Ngài đã tự mình ràng buộc mật thiết với các tạo vật của Ngài.

Như chúng ta thấy ngày hôm qua, Kinh Thánh bày tỏ Chúa là Đấng Tạo Hóa của chúng ta. Điều này chứng tỏ Ngài ràng buộc chặt chẽ thế nào với thế giới này. Sáng thế Ký 11:9; 19:24; Xuất Ê-díp-tô Ký 3:1-14; Giăng 3:16; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17 nói gì về những hành động của Đức Chúa Trời trên trái đất, đặc biệt khi nghĩ về đề tài thiện ác đấu tranh vĩ đại?

Chắc chắn, Kinh Thánh cho thấy một Đức Chúa Trời tham gia rất nhiều với loài người. Cả đề tài của cuộc thiện ác đấu tranh vĩ đại là về việc Chúa làm việc để cứu loài người khỏi tội và khỏi cạm bẫy của sa-tan. Kinh Thánh, từ lúc tạo thế [Sáng thế Ký 1:1], cho tới thập tự giá [Giăng 19:18], và cho tới khi trái đất được tái tạo [2 Phi-e-rơ 3:12, 13] cho thấy rất rõ ràng Chúa làm việc với loài người.

Bằng những cách nào bạn có kinh nghiệm về hành động của Đức Chúa Trời? Bằng những cách nào bạn thấy Ngài làm việc trong đời sống bạn và trong đời sống của những người khác? Bằng những cách nào bạn học để nhận được sự an ủi khi biết rằng Đức Chúa Trời rất gần gũi với chúng ta?

Nghiên Cứu Bổ Túc: Xin đọc Ellen G. White, “Danger in Speculative Knowledge,” tr. 427-438, trong *The Ministry of Healing*; “The Word Made Flesh,” tr. 746-749, trong *Testimonies for the Church*, quyển 5; “Preface” và “Introduction,” tr. 5-7, trong *The Great Controversy*.

“Đức Chúa Trời đã vui lòng ban lẽ thật của Ngài cho thế gian qua con người. Chính Ngài, bởi Thánh Linh của Ngài, khiến con người có thể làm công việc này. Đức Chúa Trời hướng dẫn trí óc trong việc nói gì và viết gì. Kho báu được ủy thác cho các tội tớ Ngài là con người. Nhưng, kho báu đó đến từ trời. Các lời chứng được ban cho qua ngôn ngữ của loài người, là thứ ngôn ngữ không hoàn hảo. Nhưng đó là lời chứng của Đức Chúa Trời. Và các con cái tin vậy và vâng lời của Ngài thấy trong đó sự vinh hiển của quyền phép Đức Chúa Trời, đầy ơn và lẽ thật.

“Trong lời của Ngài [Kinh Thánh], Đức Chúa Trời đã ban cho loài người kiến thức cần thiết cho sự cứu rỗi. Kinh Thánh được chấp nhận như là ý muốn hoàn hảo của Đức Chúa Trời. Đó là tiêu chuẩn cho bản tính, thầy dạy các giáo lý, và sự thử nghiệm các kinh nghiệm. ‘Cả Kinh Thánh đều là bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy dỗ, bẻ trách, sửa trị, dạy người trong sự công bình, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn vẹn và sẵn sàng để làm mọi việc lành.’ 2 Ti-mô-thê 3:16, 17.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The Great Controversy*, tr. 8, 9.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Chúng ta có thể tin bao nhiêu vào những ý kiến và tư tưởng chúng ta nghĩ về Đức Chúa Trời không có sự hướng dẫn của Kinh Thánh? Có phần nào cho sự hiểu biết về Đức Chúa Trời từ các sách và các nơi khác? Nếu có, những điều đó là gì? Và làm thế nào chúng ta biết chắc những chi tiết đó là đúng?
- 2 Tại sao bất cứ ý kiến nào của thế gian mà chối bỏ Đức Chúa Trời tức là đưa đến sự chết đối với chúng ta?
- 3 Khoa học và kỹ thuật, bằng nhiều cách, là một ơn phước lớn cho loài người. Nhưng cũng trong vài cách, khoa học đã giúp chúng ta hiểu nhiều hơn quyền phép của Đức Chúa Trời. (Thí dụ, hãy coi khoa học cho chúng ta thấy sự sống mẫu nhiệm sâu xa thế nào!). Nhưng khoa học có những giới hạn nào khi dạy chúng ta về Đức Chúa Trời? Khi nào khoa học có thể làm việc để chống lại sự hiểu biết thật về Đức Chúa Trời?
- 4 Tại sao giáo lý về Ba Ngôi Đức Chúa Trời (dù có khó hiểu thế nào) rất quan trọng đối với chúng ta là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm? Thí dụ, hãy nghĩ điều đó nghĩa là gì nếu Đấng Christ không hoàn toàn là Đức Chúa Trời?